स्वर्भानोः सुप्रभां कन्यामुवाह नमुचिः किल ।
वृषपर्वणस्तु शर्मिष्ठां ययातिर्नाहुषो बली ॥ ३१ ॥*
वैश्वानरसुता याश्च चतस्रश्चारुदर्शनाः ।
उपदानवी हयशिरा पुलोमा कालका तथा ॥ ३२ ॥*
उपदानवीं हिरण्याक्षः क्रतुर्हयशिरां नृप ।*
पुलोमां कालकां च द्वे वैश्वानरसुते तु कः ।
उपयेमे ऽथ भगवान् कश्यपो ब्रह्मचोदितः ॥ ३३ ॥
पौलोमाः कालकेयाश्च दानवा युद्धशालिनः ।
तयोः षष्टिसहस्राणि यज्ञघ्नांस्ते पितुः पिता ।
जघान स्वर्गतो राजन्नेक इन्द्रप्रियंकरः ॥ ३४ ॥
विप्रचित्तिः सिंहिकायां शतं चैकमजीजनत् ।
राहुज्येष्ठं केतुशतं ग्रहत्वं य उपागताः ॥ ३५ ॥
अथातः श्रूयतां वंशो यो ऽदितेरनुपूर्वशः ।
यत्र नारायणो देवः स्वांशेनावातरद्विभुः ॥ ३६ ॥
विवस्वानर्यमा पूषा त्वष्टाथ सविता भगः ।
धाता विधाता वरुणो मित्रः शक्र उरुक्रमः ॥ ३७ ॥
विवस्वतः श्राद्धदेवं संज्ञासूयत वै मनुं ।
मिथुनं च महाभागा यमं देवं यमीं तथा ।
सैव भूत्वाथ बडवा नासत्यौ सुषुवे भुवि ॥ ३८ ॥
छाया शनैश्चरं लेभे सावर्णिं च मनुं ततः ।
कन्यां च तपतीं या वै वव्रे संवरणं पतिं ॥ ३९ ॥
अर्यम्णो मातृका पत्नी तयोश्चर्षणयः सुताः ।